

СИН ПОДІЛЬСЬКОЇ ЗЕМЛІ

до 90-річчя від дня народження Р. І. Кондратьєва

На благодатній землі Поділля народилися і вирости люди, якими пишається Україна — плеяда талановитих і цілеспрямованих постатей, котрі будують наше з Вами сьогодення та майбутнє. Одним із наших славетних земляків є Радомир Іванович Кондратьєв — доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, Почесний доктор (Doctor Honouris Causa) Хмельницького університету управління та права.

Народився Радомир Іванович 14 серпня 1926 р. у місті Ізяславі Хмельницької області у сім'ї вчителів. Його батько — Іван Степанович, був ерудованою та освіченою людиною, вчителем математики від Бога. Не дивно, що саме йому довірили керівництво Плужнянською, а згодом Бутовецькою школами Грицівського району Хмельницької області. Мати Радомира Івановича — Неоніла Гнокентіївна, викладала російську мову та літературу, була берегинею сімейного вогнища.

Батькам довелось працювати у різних шкільних закладах України. Домівка Кондратьєвих була там, де були потрібні їхні знання та педагогічна майстерність.

Велику Вітчизняну війну Радомир Іванович зустрів у селі Паришеві Чорнобильського району Київської області, де на той час працювали його батьки. Він бачив жах окупації, смерть та безчинства фашистських загарбників.

У березні 1944 року вісімнадцятирічним юнаком Радомир Іванович був призваний до лав Червоної армії. Новобранці, яких розмістили в пустих казармах нещодавно звільненого Києва з дня на день чекали відправки на фронт. Напередодні відправки до військових

частин сталося несподіване. Серед новобранців виявили кількох хворих на тиф. Відразу наклали карантин.

Далі був Бердичів, служба у 14 окремому учбовому мотоциклетному полку. Після трьох місяців навчання, Радомира Івановича як відмінника бойової та політичної підготовки залишили в учбовому полку помічником командира взводу. Кожних три місяці він проводжав на фронт мотоциклетні екіпажі у складі мотоцикліста-розвідника та мотоцикліста-зв'язківця, знаючи, що не всі вони повернуться з тієї страшної війни.

Весна 1945 року прийшла з перемогою, новими надіями та мріями. Спогади про День перемоги живі і нині. У ніч на 9 травня в небо востаннє злетіли бойові та сигнальні ракети, лунали радісні вигуки, залпи гармат ... Це була радість зі сльозами на очах і гірким присмаком втрат бойових побратимів. З восьми односельчан, що разом з Радомиром Івановичем пішли на фронт, повернулися лише четверо.

До мирного життя повернувся не одразу. Службу в лавах Радянської армії продовжував до 1950 року, але вже в 52-му окремому учбовому танковому полку.

Після демобілізації Радомир Іванович обирає професію юриста. У 24 роки він вступає до Львівського державного університету імені Івана Франка.

Здобувши вищу освіту, з 1956 по 1961 рік він працює на посадах помічника прокурора міста Тернополя, помічника прокурора Скалатської міжрайонної прокуратури, прокурора Лановецького, а пізніше Тербовлянського району Тернопільської області.

У 1962 році здійснюється його заповітна мрія, він вступає до аспірантури Ленінградського державного університету денної форми навчання. Саме тут, під впливом видатних науковців того часу, професорів О. С. Пашкова, О. І. Корольова, О. С. Іоффе, Ю. К. Толстого та інших Радомир Іванович сформувався як вчений-правник. У 1964 році він успішно захищає дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Колгоспно-правовий спосіб захисту майна сільськогосподарських артілей».

З 1965 року для молодого науковця розпочинається новий етап в особистому та професійному житті. Він повертається до одного з найстаріших у Східній Європі осередку правничої освіти — Львівського національного університету імені Івана Франка, в якому 17 років поспіль, з 1974 по 1991 роки, завідував кафедрою цивільного, а згодом трудового, земельного і аграрного права. З кожним роком накопичувався життєвий та науково-педагогічний досвід, примножувались здобутки і надбання. У 1979 році — відбувся захист докторської дисертації на тему: «Локально-правове регулювання трудових відносин» в Інституті держави і права Академії наук СРСР, а в 1981 році — рішенням ВАК при Раді Міністрів СРСР Радомиру Івановичу присвоєне вченого звання професора.

У 1996 році Радомир Іванович Кондратьєв відгукнувся на запрошення ректорату Хмельницького університету управління та права

і пов'язав своє подальше життя з рідним Поділлям. В університеті він очолює кафедру теорії та історії держави і права. Радомир Іванович заклав підвалини наукової школи університету, працюючи з 1996 по 2010 рік проректором з наукової роботи, першим проректором. У стінах юридичного факультету Хмельницького університету управління та права Радомир Іванович продовжує досліджувати проблемні питання трудового права, теорії та історії держави і права, філософії права.

Р. І. Кондратьєв — автор понад 100 наукових праць, в тому числі трьох монографій. 55 років свого життя професор присвятив дослідженню проблем юридичної теорії та правозастосування. Безцінний досвід науковця Радомир Іванович передає молодим вченим, очолюючи редакційну колегію відомого в Україні часопису «Університетські наукові записки», на сторінках якого публікуються результати наукових досліджень відомих вчених України, Російської Федерації, Республіки Білорусь, Казахстану та інших держав.

Р. І. Кондратьєв відомий вчений в Україні та на теренах колишнього СРСР. Він був членом спеціалізованих вчених рад Львівського національного університету імені Івана Франка та Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України.

На теперішній час Радомир Іванович — знакова постать в університеті. За його ініціативи постійно проводяться конференції, методологічні семінари та різного роду наукові заходи.

Активну участь Р. І. Кондратьєв бере і в законопроектній діяльності. Так, протягом 2002–2006 рр. ним організовано ряд громадських обговорень проекту Трудового кодексу України, за що у 2003 року нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України за особливі заслуги перед українським народом, а у травні 2007 року присвоєно почесне звання Заслужений юрист України.

Кожний науково-педагогічний працівник та студент нашого університету пишається тим, що він може навчатись та працювати поруч з людиною, життєвий, практичний та науковий досвід якої є безцінним скарбом мудрості та професіоналізму.

Щиро вітаємо Вас, Радомире Івановичу, з ювілеєм, бажаємо й надалі доброго здоров'я, нових наукових здобутків, невичерпної творчої енергії. За все зроблене ми відповідаємо й відповідатимемо Вам щирою подякою та побажаннями подальшої удачі на життєвій ниві. Нехай щедра Подільська земля дарує Вам натхнення для творчості, а Ваша невтомна праця проростає паростками правди на славу Україні!

*Олег ОМЕЛЬЧУК,
доктор юридичних наук, професор,
ректор Хмельницького університету
управління та права*